

for sig, og jeg skal ganske vist for min Part nok bære det, for hvad jeg træder op og forsvarer. Det ærede Medlem fandt dernæst en Modsigelse i min Optræden tidligere, idet jeg sagde, at der var Liv paa den Egn, hvor jeg hører hjemme, og at den dog havde et daarligt Amtsraad: men jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at der ingen Modsigelse er heri. Naar jeg talte om Liv, var det nemlig om Liv hos Huusmandsklassen i Modsetning til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, sagde, at den var død, at der slet intet Liv var hos den, men det er der, det skulde han noksom kunne vidne om, hvis han vilde gjøre sig den Uleilighed at undersøge det. Men dette kan kun lidt hjælpe overfor Sammensætningen af Amtsraadene, thi som bekendt er der kun almindelig Valgret til at vælge den mindre Halvdeel af Sogneraadet, og denne Deel vil jo ved Amtsraadsvalgene let blive overstemt af den større Halvdeel. Jeg indrømmer de ærede Medlemmer, at vi maaffee mere end andre Steder kjende til et Gaardmands-aristokrati, som ved Hjælp af Valgretten veed at hævde sin Stilling; det er desværre Tilfældet, og derfor mene jeg og flere, at en udvidet Valgret som den, her er foreslaaet, er i højeste Grad nødvendig. Dette troer jeg Sagen kan sige indeholder en Modsigelse; det er fuldstændig overeensstemmende med Tingenes virkelige Tilstand.

Indenrigsministeren: Jeg vil begynde med det, hvorved det ærede Medlem standsede, idet jeg vil sige, at jeg ikke anseer en saadan udvidet Valgret for at være nødvendig. Det er mig ubehageligt at maatte skuffe saavel det ærede Medlem som den ærede Forslagsstilleres Tillid til min Stemning overfor dette Lovforslag og at maatte tilintetgjøre det Haab, de knyttede dertil, men der er ikke hos mig fjerneste Tvivl om, at dette Lovforslag er af en saadan Besskaffenhed, at Regjeringen er forpligtet til at modsætte sig det. Jeg kan ikke Andet end være enig med de fleste af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig om, at der ikke er nogensomhelst Nødvendighed for denne Lov; ja, jeg vil endog gaae videre og sige, at det er min Overbevisning,

at der ikke er den mindste Trang til og ikke det fjerneste almindelige Ønske om at faae de i denne Retning nugjældende Bestemmelser forandrede. Jeg maa i det Mindste for mit Bedkommende udtale, at der hverken i min Embedsstilling eller udenfor samme er kommet Noget til min Kundskab om en saadan Bevægelse eller om Ønsker, der i ringeste Maape kunde retfærdiggjøre, at man nu greb ind i de væsentlige Støtter for vor hele Samfundstilstand, og det er for mig en meget afgjørende Betragtning. Den ærede Forslagsstiller sagde, da han forelagde dette Lovforslag, at Bestemmelserne om Valgretten indeholdt Grunden til, at man paa sine Steder betragtede de communale Institutioner med Mistro, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke veed, hvad han derved sigtede til. Om han sigtede til et enkelt forekommende Tilfælde, skal jeg lade være usagt, men heller ikke noget saadant er kommet til min Kundskab, og af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig her idag, er der kun et eneste (Sagt), som har troet at finde Tilstedeværelsen af en saadan Mistro. Det ærede Medlem glemte imidlertid at oplyse os om, hvorvidt den virkelig var en Følge af Valgmaaden til Amtsraadene, eller om ikke det Tilfælde, hvorpaa han pegede hen, snarere var et af dem, som naturligtvis kunne indtræffe, hvorledes Valgmaaden end er. At et Amtsraad kan gribe feil, skal jeg villig give ham Ret i, ligesom i at der for Tiden kan være forskjellige Rivninger imellem de communale Institutioner, men det følger ligefrem af, at man ikke endnu har indordnet sig under de nye communale Love, at man ikke ret har lært at høre sig for de Myndigheder, som Lovene indstiftte, fordi de staae Bekommende for nær. Dette er maaffee et andet Udtryk for den samme Tanke, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær) udtrykte saaledes, at man i hans Egn ligesaa gjerne vilde lade Ministeren vælge Medlemmerne af Amtsraadet. Jeg troer, at man kommer Sandheden nær, naar man siger, at den Myndighed, som i Loven af 6te Juli 1867 er givne Communerne, er stor nok i Forhold til den Udvikling, som Communerne have, men vil man have den Magt hos Indenrigs-